

Sygn. akt IV U 1392/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2019 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Robert Grygiel

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Karina Zbroińska

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2019 roku wC. na rozprawie

sprawy M. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom

na skutek odwołania M. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 28 maja 2019 roku Nr (...)

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 maja 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wznowienia postępowania w zakresie ustalenia właściwego ustawodawstwa z tytułu prowadzonej działalności pozarolniczej w Polsce i pracy najemnej zgłoszonej na terenie Słowacji od 1 marca 2013 roku do 31 lipca 2015 roku, rozstrzygniętego prawomocną decyzją numer (...) z dnia 23 marca 2015 roku.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł M. S. wnosząc o zmianę decyzji w całości i uznanie, że od dnia podjęcia pracy na Słowacji podlega tamtejszemu ustawodawstwu, względnie o uchylenie decyzji i skierowanie jej do ponownego rozpoznania. Odwołujący zarzucał naruszenie prawa materialnego poprzez obrazę przepisu art. 13 ustęp 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady WE numer 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 roku w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej numer L 1661 z 30 kwietnia 2004 roku ze zmianami) przez nieustalenie tymczasowego ustawodawstwa słowackiego. Zarzucał również naruszenie prawa procesowego poprzez obrazę przepisów art. 16 ustęp 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego numer 987/2009 z dnia 16 września 2009 roku dotyczącego wykonywania rozporządzenia WE numer 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dziennik Ustaw L 284 z 30 października 2009 roku strona 1 ze zmianami) poprzez nie wdrożenie procedury zawiadomienia słowackiej instytucji. Zarzucał również naruszenie prawa postępowania administracyjnego, co miało istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy to jest art. 7, art. 75 paragraf 1, art. 77 oraz art. 107 Kodeksu postępowania administracyjnego przez naruszenie zasady prawdy obiektywnej, przyjęcia i rozpatrzenia całego materiału dowodowego oraz nieprawidłowe i niepełne uzasadnienie decyzji. Ponadto odwołujący zarzucał naruszenie prawa procesowego poprzez wydanie decyzji podtrzymującej decyzję poprzednią, pomimo ponownego wszczęcia postępowania w sprawie, które powinno skończyć się nową decyzją rozstrzygającą, co

do istoty sprawy, co narusza art. 83a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 146 paragraf 2 Kodeksu postępowania administracyjnego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Decyzją z dnia 4 lipca 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. ustalił podleganie M. S. ustawodawstwu polskiemu w okresie od 1 marca 2013 roku. Odwołanie od powyższej decyzji wniósł M. S.. W wyniku rozpoznania tego odwołania Sąd Okręgowy w Częstochowie wyrokiem z dnia 24 października 2014 roku wydanym w sprawie IV U 1724/13 zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 4 lipca 2013 roku numer (...)w ten sposób, że stwierdził, że na dzień wydania decyzji ustalenie, jako właściwego ustawodawstwa polskiego było przedwczesne. Rozstrzygnięcie takie wynikało z faktu braku uprzedniego zwrócenia się przez polski organ rentowy do słowackiego organu rentowego z informacją w przedmiocie wstępnego określenia właściwego ustawodawstwa. W konsekwencji tego wyroku kolejną decyzją z dnia 23 marca 2015 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. ustalił dla M. S. podleganie ustawodawstwu polskiemu w okresie od 1 marca 2015 roku do nadal. Od powyższej decyzji wniósł odwołanie M. S.. Sąd Okręgowy w Częstochowie wyrokiem z dnia 11 grudnia 2015 roku wydanym w sprawie IV U 812/15 oddalił odwołanie od powyższej decyzji. Sąd oddalając odwołanie wskazał na fakt marginalnego świadczenia pracy na terenie Słowacji, jak i na fakt, że słowacka instytucja ubezpieczeniowa nie potwierdziła podlegania ubezpieczeniom społecznym na terenie Słowacji w spornym okresie. Apelacja wniesiona przez M. S. od tego wyroku została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 22 lutego 2017 roku w sprawie III AUa 356/16. Sąd Apelacyjny podzielił ustalenia Sądu Okręgowego w Częstochowie.

Sąd Okręgowy ustalił również, że pismem datowanym na dzień 21 grudnia 2017 roku złożonym w dniu 28 grudnia 2017 roku M. S. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddziale w S. wniosek o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocną decyzją numer (...) z dnia 23 marca 2015 roku, a więc decyzją, od której odwołanie było rozpoznawane przez Sąd Okręgowy w Częstochowie w sprawie IV U 812/15. Do wniosku odwołujący załączył umowy o pracę łączące go w spornym okresie ze słowackim pracodawcą, to jest (...) w C. oraz załączył listy godzin pracy i listy płac za sporny okres. Decyzją z dnia 28 maja 2019 roku numer (...), będącą przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie, organ rentowy odmówił wznowienia postępowania. Sąd Okręgowy ustalił również, że umowa o pracę, jaka została złożona przez odwołującego wraz z wnioskiem o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocną decyzją numer (...) z dnia 23 marca 2015 roku jest tożsama z umową, jaka pozostawała już w dyspozycji organu rentowego i jaką dysponował również Sąd w ramach rozpoznania odwołania od decyzji numer (...) z dnia 23 marca 2015 roku. Powyższych ustaleń Sąd dokonał w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach organu rentowego oraz w oparciu o akta sprawy IV U 1724/13 i akta IV U 812/15 Sądu Okręgowego w Częstochowie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 83a ustęp 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dziennik Ustaw z 2019 roku, pozycja 300 ze zmianami) prawo lub zobowiązanie stwierdzone decyzją ostateczną zakładu ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na to prawo lub zobowiązanie. Jednocześnie zgodnie z ustępem 3 tego przepisu w sprawach rozstrzygniętych orzeczeniem właściwego Sądu zakład na podstawie dowodów lub okoliczności, o których mowa w ustępie 1. po pierwsze, wydaje we własnym zakresie decyzję przyznającą prawo lub określającą zobowiązanie, jeżeli jest to korzystne dla zainteresowanego, po drugie, występuje do właściwego Sądu z wnioskiem o wznowienie postępowania przed tym organem, gdy z przedłożonych dowodów lub ujawnionych okoliczności wynika, że prawo nie istnieje lub zobowiązanie jest wyższe niż określone w decyzji. Biorąc pod uwagę fakt, że w stanie faktycznym w sprawie nie zaszła żadna z okoliczności, która by uzasadniała wystąpienie przez organ rentowy w trybie art. 83a ustęp 3 punkt 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych do Sądu o wznowienie postępowania

w sprawie odwołania od decyzji numer (...) z 23 marca 2015 roku, które toczyło się pod sygnaturą IV U 812/15 istotnie organ rentowy winien zająć stanowisko w decyzji odnośnie możliwości wznowienia tego postępowania w granicach zakreślonych przez art. 83a ustęp 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. W ocenie Sądu Okręgowego należy podkreślić, że przepis ten wymaga i dopuszcza możliwość ustalenia prawa na wniosek osoby zainteresowanej, ustalonego już prawomocną decyzją z dnia 23 marca 2015 roku numer (...) tylko w sytuacji, kiedy zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem decyzji, które mają wpływ na to prawo lub zobowiązanie. Odwołujący składając wniosek o wznowienie postępowania, jak zostało to wskazane w ramach ustaleń faktycznych, przedłożył umowę o pracę ze słowackim pracodawcą oraz listy płac oraz listy godzin pracy. Jak zostało już to wskazane umowa o pracę była już dokumentem przedłożonym przez odwołującego w trakcie postępowania zakończonego decyzją numer (...) z dnia 23 marca 2015 roku. Tym samym należy uznać, że odwołujący na okoliczność świadczenia pracy na terenie Słowacji w spornym okresie i podlegania według niego ustawodawstwu słowackiemu, a nie ustawodawstwu polskiemu, przedkładał już dokumenty w poprzednim postępowaniu, a aktualnie nie złożył żadnych nowych dowodów, jak i nie ujawniono żadnych nowych okoliczności, które zgodnie z art. 83a ustęp 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych miałyby wpływ na to prawo. W szczególności należy wskazać, że złożone listy płac, jak i ewidencja godzin pracy są to wyłącznie dokumenty pochodne w stosunku do umowy o pracę, która już była tutaj przedmiotem oceny zarówno organu rentowego, jak i Sądu Okręgowego w Częstochowie w ramach postępowania odwoławczego toczącego się pod sygnaturą IV U 812/15. W konsekwencji w ocenie Sądu Okręgowego brak było jakichkolwiek podstaw do wznowienia postępowania zakończonego prawomocną decyzją numer (...) z dnia 23 marca 2015 roku. W tym zakresie Sąd Okręgowy chciałby się również odwołać do wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 26 kwietnia 2018 roku w sprawie III AUa 162/18, w którym to wskazano, że zgodnie z normą art. 83a ustęp 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych prawo lub zobowiązanie stwierdzone decyzją ostateczną zakładu ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na to prawo lub zobowiązanie. W świetle przedstawionego unormowania przesłanką warunkującą możliwość wznowienia postępowania jest stwierdzenie, iż nowe dowody lub okoliczności oferowane przez wnioskodawcę mają wpływ na prawo lub zobowiązanie. Podzielając w całości ten pogląd i stojąc na stanowisku, że przedłożone nowe dowody w postaci list płac i ewidencji godzin pracy nie mają wpływu na ustalenie ustawodawstwa w ocenie Sądu Okręgowego decyzję organu rentowego należało uznać za prawidłową, co spowodowało oddalenie odwołania. Tym samym zarzuty stawiane w odwołaniu dotyczące naruszenia szczegółowo wskazanych tam przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady, jak i przepisów procesowych, mogące odnosić się wyłącznie do rozstrzygnięcia merytorycznego w przypadku, gdyby doszło do rozpoznania sprawy nie mogły odnieść zamierzonego skutku z uwagi na brak podstaw do wznowienia postępowania.

Orzeciono na podstawie art. 47714 § paragraf 1 Kodeksu postępowania cywilnego oraz przepisów szczegółowo wskazanych w treści uzasadnienia